

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/57/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121264962
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6121264962.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Mariána Hoffmanna, PhD. a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu: AUTOOPRAVY Geci Borov, s.r.o., so sídlom Podhrunkovská 1A/2635, 093 02 Vranov nad Topľou, IČO: 43 884 849, zastúpený AZARIOVÁ & RUŽBAŠAN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice - Staré Mesto, IČO: 47 237 406 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX B., zastúpený L/R/P advokáti, s.r.o., so sídlom Slávičie údolie 6, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 52 735 354, za účasti intervenienta KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 622,16 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/19/2021-136 zo dňa 9.3.2022, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 12C/19/2021-236 zo dňa 27.6.2023 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté prvoinštančným súdom samostatným uznesením.

Intervenientovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom, v spojení s opravným uznesením prvoinštančný súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 622,16 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 622,16 eur od 19.4.2019 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému a k intervenientovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 622,16 eur. Žalobca uviedol, že túto sumu z fakturovanej sumy za opravu motorového vozidla vo výške 4.876,19 eur žalovaný nezaplatil.

Prvoinštančný súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že na základe zákazkového listu ZK 2019/03 dňa 15.3.2019 žalobca prevzal od žalovaného poškodené motorové vozidlo zn. C. D., ev. č.: B. XXX E. za účelom vykonania opravy vozidla. Motorové vozidlo bolo odovzdané po oprave žalovanému dňa 5.4.2019.

Keďže motorové vozidlo bolo poistené v spoločnosti KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, kde bola uzatvorená zmluva o havarijnom poistení, pri prešetrovaní výšky plnenia asistovala táto spoločnosť. Z obsahu zápisu o poškodení motorového vozidla spoločnosťou B. zo dňa 19.3.2019 vyplýva, že bola vykonaná ohliadka poškodeného motorového vozidla C. D., ev. č. B. XXX E.

KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group dňa 15.3.2019 už vyhotovila kalkuláciu nákladov na opravu motorového vozidla, ktorá kalkulácia bola stanovená vo výške 4.251,25 eur. Žalobca motorové vozidlo opravil, vystavil žalovanému faktúru č. XXXXX dňa 8.4.2019, kde za opravu účtoval 4.876,19 eura. Poisťovňa z tejto sumy v mene žalovaného uhradila sumu 4.254,03 eura, vo zvyšku túto sumu nezaplatila.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 652 ods. 1, 2 OZ a vo vzťahu k úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/95 Z.z. Dospel k záveru, že žalovaný si u žalobcu objednal opravu motorového vozidla, pričom mal uzatvorenú zmluvu o havarijnom poistení motorového vozidla, kde z faktúry znejúcej na 4.876,19 eur uhradil v prospech žalovaného len 4.254,03 eura. Žalovaný poukázal na to, že za nedoplatok nezodpovedá a vec je potrebné riešiť intervenientom. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že zmluvný vzťah žalovaného a poisťovne je potrebné oddeliť od zmluvného vzťahu, ktorý mal uzatvorený žalovaný so žalobcom.

Žalovaný prebral motorové vozidlo na opravu, toto opravil, žalovaný nereklamoval opravu motorového vozidla. Teda žalobca vykonal pre žalovaného opravu motorového vozidla riadne, preto prvoinštančný súd zaviazal žalovaného na úhradu nedoplatku.

Prvoinštančný súd uviedol, že pokiaľ pripustí možnosť, že žalobca vykonal opravu poškodených dielov motorového vozidla žalovaného, ktoré nemuseli súvisieť s poisťnou udalosťou, je zrejmé, že oprava bola riadne vykonaná a žalovaný pri prevzatí motorového vozidla nič nenamietal. Námietky žalovaného o cene prác neboli ničím preukázané, okrem kalkulácie nákladov, ktoré boli vypracované intervenientom. Povinnosťou žalovaného a intervenienta bolo označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Intervenient navrhol vo veci vypočuť ako svedka manželku žalovaného, ktorá mala byť prítomná pri vzniku poisťnej udalosti a súčinná pri riešení poisťnej udalosti. Súd tento výsluch nevykonal, pretože spornou otázkou v spore bola cena vykonaných prác a túto spornosť by uvedená svedkyňa neodstránila. Preto prvoinštančný súd žalobe vyhovel.

Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením faktúry, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania podľa uplatneného petitu s tým, že výška úroku z omeškania je v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a je určená odo dňa nasledujúceho po lehote splatnosti faktúry.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Priznal náhradu trov konania žalobcovi vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobe bolo vyhovené. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Tvrdil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP. Poukázal na to, že dňa 15.3.2019 došlo k vzniku škodovej udalosti na jeho motorovom vozidle, ktoré bolo havarijne poistené. Podľa Občianskeho zákonníka (§ 788 ods. 1 OZ) dochádza k prenosu finančných dopadov rizika poisťnej udalosti na poisťovňu, preto poisťná zmluva poisťníkovi určuje povinnosť platiť poisťné a poisťiteľovi povinnosť vyplatiť plnenie pre prípad vzniku poisťnej udalosti. Teda vznikom škodovej udalosti došlo automaticky k prenosu finančného zaťaženia zo žalovaného na poisťovňu. Preto aj poisťovňa hradila 4.254,03 eur žalobcovi, sumu 622,16 eur nezaplatila. O tom, že poisťovňa mala povinnosť plniť svedčí aj skutočnosť, že pri ohliadke motorového vozidla bol prítomný znalec zo spoločnosť Slovepexperta s.r.o. Žilina, ktorý na základe ohliadky vypracoval aj kalkuláciu nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla.

Ďalej žalovaný namietal, že prvoinštančný súd nevyhodnotil okolnosť, že zmluva medzi žalobcom a žalovaným mala spotrebiteľský charakter, a zmluva nebola uzatvorená ani ústne, ani písomne a žiadnym spôsobom sa vopred nedohodli o rozsahu vykonávaných opráv.

To, či bola oprava vykonaná riadne, žalovaný nevedel posúdiť vzhľadom na to, že nevie posúdiť správnosť technológie opravy. Práve poisťovňa spochybnila záver žalobcu o správnosti postupu pri opravách motorového vozidla a žalobca toto spochybenie žiadnym spôsobom nevyvrátil.

Žalovaný namietal svoju pasívnu vecnú legitimitáciu v spore a tvrdil, že zodpovedným subjektom je poisťovňa, ktorá neuhradila predmetnú faktúru.

Žalovaný ďalej namietal, že žalobca, hoci na jeho strane bolo dôkazné bremeno, nepreukázal pôvod, dôvod a rozsah vykonanej opravy na motorovom vozidle žalobcu.

Poisťovňa vo veci navrhla vykonať výsluch svedkyňou p. B., ktorá mala byť prítomná pri vzniku poisťnej udalosti a následne súčinná pri riešení poisťnej udalosti, pričom súd sa s týmto dôkazom vysporiadal okrajovo. Žalovaný trvá na vykonaní tohto dôkazu, pretože vykonanie tohto dôkazu má vplyv na výsledok vo veci samej.

Preto žalovaný žiadal, aby odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

4. K odvolaniu zaujal písomné stanovisko žalobca. Uviedol, že v danom prípade je potrebné rozlišovať existenciu dvoch právnych vzťahov. Jedným je vzťah medzi žalobcom, teda autoservisom a žalovaným, ktorý vznikol na základe opravy poškodeného motorového vozidla a druhým je vzťah medzi žalovaným a poisťovňou, ktorý vznikol na základe poisťovnej zmluvy. Ustanovenie, na ktoré poukazuje žalovaný v odvolaní, sa týka poisťovného vzťahu medzi žalovaným a poisťovňou. Momentom vzniku poisťovnej udalosti vzniká nárok na poisťné plnenie. Skutočnosť, že poisťovňa neprevzala za poisteného finančné dopady rizika zo žalovaného v plnej výške, nemôže byť na ťarchu žalobcu. Žalobca si uplatnil pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením časti faktúry č. XXXXX za opravu poškodeného motorového vozidla vo výške 622,16 eur. Plnenie poisťovne nevyplýva z právneho vzťahu medzi poisťovňou a žalobcom, ale medzi poisteným, teda žalovaným a poisťovňou. Žalovaný po prevzatí motorového vozidla opravy nereklamoval.

Práve žalovaný neunesol dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti svojich nárokov. Preto žalovaný zodpovedá za vzniknutý nedoplatok. Žalobca si nemôže uplatniť predmetnú časť neuhradenej faktúry u poisťovne žalovaného. Žalobca voči poisťovni nemá žiadnu pohľadávku, nie je vecne legitimovaný na vymoženie takéhoto nároku voči poisťovni.

Prvoinštančný súd správne rozhodol aj o nevykonaní dôkazu výsluchom svedkyne F. B., o ktorom výsluchu bolo rozhodnuté súdom, keď tento dôkaz, vzhľadom na všetky iné skutočnosti, nepovažoval za smerodajný.

Žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

5. K vyjadreniu žalobcu zaujal písomné stanovisko žalovaný, ktorý sa v celom rozsahu pridržiaval svojich predchádzajúcich stanovísk vyjadrených v odvolaní. Poukázal na to, že hlavnou myšlienkou poistenia je eliminovať negatívne následky náhodnej udalosti. Priamo dochádza k prenosu finančných dopadov rizika z jeho nositeľa na iný subjekt – poisťovňu. Preto, keďže poisťná udalosť vznikla práve v súlade s uzatvorenou poisťovnou zmluvou medzi žalovaným a spoločnosťou KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, za dlh zodpovedá tento subjekt. Žalobca namietal svoju pasívnu vecnú legitimáciu a nepreukázanie rozsahu opráv vykonaných žalobcom.

6. Žalobca vo vyjadrení k uvedenému vyjadreniu žalovaného zotrval na svojich tvrdeniach. Poukázal na to, že po vykonaní opráv fakturoval žalovanému za opravu motorového vozidla sumu, ktorá v časti sumy 622,16 eur ostala neuhradená. Žalovaný napriek tomu neeviduje žiadne vady a nedostatky tejto opravy.

7. Intervenient sa k odvolaniu, ani vyjadreniam strán sporu bližšie nevyjadril, zotrval na svojich podaniach, ktoré predložil v prvoinštančnom konaní. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, vzhľadom na odvolacie námietky je správne.

9. Odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, keď žalovaný napadol v odvolacej lehote celý prvoinštančný výrok o uplatnenom nároku žalobcu (§ 379 CSP).

Odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi a nezistil žiadne také procesné vady, na ktoré by bolo potrebné, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené, prihliadnúť (§ 380 CSP).

Podľa § 383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie.

Odvolací súd nezistil, že by bolo potrebné v prejednávanej veci dokazovanie zopakovať alebo doplniť.

10. Žalovaný ako odvolací dôvod uviedol ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, keď odvolanie možno odôvodniť tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V odvolacom konaní žalovaný namietal, že prvoinštančný súd nevykonal dôkaz spočívajúci vo výsluchu svedkyne G. B. (správne F. G. B.), ktorý navrhla poisťovňa v tomto konaní, keď mala byť prítomná pri vzniku poisťovnej udalosti a následne pri riešení poisťovnej udalosti. Len okrajovo sa prvoinštančný súd zmienil o tom, že podľa žalovaného a intervenienta mala byť cena opravy predmetom sporu a túto okolnosť by svedkyňa neobjasnila aj vzhľadom na listinné dôkazy v spise.

Otázka vykonania či nevykonania navrhnutého dôkazu je otázkou, ktorú môže vyhodnotiť len súd. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj jeho vykonanie je doménou súdu.

Ak sa zamietne relevantný dôkaz, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia, takýto dôkaz sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže mať vplyv na neunesenie dôkazného bremena tejto strany a zároveň sa nedostatočne zistí skutkový stav.

Súd rozhodne, či dôkaz, ktorý je navrhnutý, je relevantný vo vzťahu k dotváraniu skutkového stavu. Nevykonanie dôkazu súdom, ktorý navrhla strana sporu, nie je postupom, ktorým súd odňal strane, ktorá dôkaz navrhla, možnosť konať pred súdom. Súd nemusí akceptovať všetky navrhnuté dôkazy.

V prejednávanej veci bola navrhnutá pani B. na vypočutie ako svedkyňa z dôvodu, že mala byť prítomná pri vzniku poistnej udalosti a mala byť súčinná pri riešení poistnej udalosti. Pokiaľ by uvedená svedkyňa tvrdila a preukazovala len uvedené okolnosti, jej výsluch by nebol hospodárny vzhľadom na to, že okolnosti, že vznikla poistná udalosť, a že následne táto poistná udalosť (vo vzťahu k poisťovni) bola riešená, nebola sporná. Sporná otázka v priebehu prvoinštančného konania bola otázka rozsahu vyúčtovaných a vykonaných prác žalobcom a spornosť nezaplatenej časti vyúčtovanej sumy.

Nevypočutím tejto svedkyne odvolací súd nezistil také pochybenia prvoinštančného súdu vo vzťahu k zisteným skutkovým okolnostiam, ktoré by mali vplyv na správnosť skutkového a právneho posúdenia veci.

11. Žalovaný ako ďalší odvolací dôvod uviedol dôvod vyplývajúci z § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, podľa ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Spôsoby vytvárania skutkového stavu pre rozhodnutie vo veci sú stanovené zákonom (§ 215 CSP). Súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená príčinami, ktorými sú: chybné vyhodnotenie návrhov na vykonanie dôkazov, nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov, nesprávnosť postupu alebo záverov pri ostatných spôsoboch vytvárania skutkového základu, alebo že je tu predpoklad dotvorenia skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany či prostriedkami procesného útoku.

Okolnosťou, že prvoinštančný súd nevykonal navrhnutý dôkaz, ktorý navrhol intervenient, bola odôvodnená odvolacím súdom v predchádzajúcej časti.

Pokiaľ sa týka nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov, odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by prvoinštančný súd vyhodnotil na základe vykonaných dôkazov chybné. Súd všetky dôkazy na základe svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti vyhodnotil, čo uviedol aj v odôvodnení súdneho rozhodnutia. Súd hodnotil všetky dôkazy podľa ich dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti, následne všetky vo vzájomnej súvislosti. Hodnotenie dôkazov prvoinštančným súdom zodpovedá pravidlám formálnej logiky. Odvolací súd nezistil žiadne pochybenie súdu vo vzťahu k tomuto procesu.

Žalovaný v odvolaní netvrdil nesprávnosť pri aplikácii iných spôsobov vytvárania skutkových zistení, ani netvrdil, že doteraz zistený skutkový stav je nedostatočný z dôvodu prípustnosti ďalšieho dotvárania novotami.

Preto odvolací súd dospel k záveru, že ani tieto namietané okolnosti ako odvolací dôvod neobstoja.

12. Žalovaný ako odvolací dôvod uviedol aj dôvod vyplývajúci z § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť aj tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje vadu rozhodnutia, ktorá spočíva v tom, že na zistený skutkový stav súd buď neaplikoval príslušnú právnu normu, pretože ju úplne opomenul, alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, a teda že si právne normy zamenil, prípadne obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

Odvolací argument žalovaného spočíval v tom, že v spore nie je pasívne vecne legitimovaným, pretože má uzatvorenú havarijnú poistnú zmluvu s poisťovňou KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, kde priamo poisťovňa zodpovedá žalobcovi za úhradu opráv, ktoré v súvislosti s poistnou udalosťou vznikli. Žalovaný ďalej tvrdil, že práve na strane žalobcu je dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku. Žalobca nepreukázal pôvod, dôvod a rozsah vykonanej opravy. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, a táto okolnosť nebola sporná, že žalovaný mal s intervenientom uzatvorenú havarijnú zmluvu, v súlade s ktorou intervenient plnil za časť vyfakturovanej opravy z poistnej udalosti na motorovom vozidle žalovaného, ev. č.: SV 968 BC.

Prvoinštančný súd sa otázkou pasívnej vecnej legitímácie žalovaného a otázkou vzťahu spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group a žalobcom zaoberal a vyvodil správny právny záver, s ktorým sa stotožňuje aj odvolací súd. Žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v prejednávanej veci. Dôkazné bremeno v prípade práva na poistné plnenie zaťažuje

žalovaného. Je to procesná zodpovednosť žalovaného za to, že počas konania nebolo preukázané jeho tvrdenie. Súd nemôže na základe tvrdenia, bez preukázania tohto tvrdenia prijať kladný či záporný záver o pasívnej vecnej legitímácii či jej nedostatku žalovaného. Dôkazné bremeno je inštitút procesného práva, ktorý stíha toho účastníka, resp. tú stranu sporu, v ktorej záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a žalovaným tvrdená, bola v konaní preukázaná v tom zmysle, aby súd uznal za pravdivú. V tejto situácii dôkazné bremeno stíha žalovaného, ktorý tvrdí nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie vo vzťahu k žalobcovi s odkazom na uzatvorenú zmluvu o havarijnom poistení motorového vozidla, ktorú žalovaný nepredložil.

13. Vo všeobecnosti zmluva o havarijnom poistení motorového vozidla je poistnou zmluvou, kde poisťovňa sa zaväzuje vyplatiť plnenie v prípade, ak nastane náhodná udalosť, svojmu zmluvnému partnerovi, poisťníkovi, teda osobe, ktorá dohodla s poisťovňou poistenie. Ide o súkromnoprávny vzťah poisťovne a poisťníka, resp. poisteného. Nebolo preukázané, že by oprávnenou osobou z tohto poistenia, resp. poisteným bol žalobca.

Povinnosťou poisťovne je plniť svojmu zmluvnému partnerovi, ak v zmluve nie je dohodnuté inak, čo preukázané nebolo.

Preto otázka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bola prvoinštančným súdom vyriešená správne.

14. Zmluvný vzťah pri oprave motorového vozidla vznikol medzi žalobcom a žalovaným, keď žalovaný odovzdal na základe zákazkového listu žalobcovi do opravy svoje motorové vozidlo po škodovej udalosti dňa 15.3.2019.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca vyúčtoval žalovanému vykonanie opravy, a to na základe faktúry č. 19042, ktorej súčasťou bola kalkulácia zo dňa 4.4.2019. Tým žalobca preukázal pôvod, dôvod aj rozsah vykonanej opravy. Žalovaný rozsah, pôvod a dôvod vykonanej opravy v priebehu konania rozporoval čo do uplatnenej sumy, bližšie však na svoje tvrdenia, že žalobca na uvedené nemá nárok a že žalovaný nie je pasívne vecne legitímovaný čo do výšky spornej sumy, nenavrhol vykonať žiaden dôkaz. Preto žalovaný sa dostal do dôkaznej núdze a bremeno preukázania tvrdení, ktorými sa bránil voči žalobe, neunesol.

Preto ani v tomto rozsahu odvolací súd nezistil, že by právne posúdenie prvoinštančného súdu vo viazanosti na skutkové zistenia nebolo vykonané správne.

15. Námietka žalovaného, že zmluva medzi žalobcom a žalovaným o oprave motorového vozidla, má spotrebiteľský charakter, je dôvodná. Táto zmluva má spotrebiteľský charakter a na postavenie slabšej strany sporu pre účely konania pred súdom platia osobitné pravidlá, ktoré vyplývajú z ust. § 290 a nasl. CSP. V takom prípade spotrebiteľ môže podľa § 296 CSP predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú. Platí však, že v prípade, ak je spotrebiteľ tak, ako v prejednávanej veci žalovaný, zastúpený advokátom, ustanovenia špeciálne vo vzťahu k spotrebiteľom podľa § 296 CSP sa nepoužijú (§ 291 ods. 3 CSP). Keďže žalovaný tým, že je právne zastúpený, stratil postavenie slabšej strany sporu vo vzťahu k § 296 CSP, spotrebiteľský charakter dohody medzi žalobcom a žalovaným, ktorá bola uzatvorená odovzdaním motorového vozidla na opravu v zmysle zákazkového listu zo dňa 15.3.2019, stráca význam a odvolacia námietka nemá dopad na správnosť preskúmaného rozhodnutia.

16. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP a priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

O trovách konania vo vzťahu k ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením prvoinštančného súdu.

Súd náhradu trov odvolacieho konania intervenientovi nepriznal z dôvodu, že preukázateľne tomuto subjektu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, čo je v súlade s čl. 17 CSP a procesnou ekonómiou.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).